

גדוד מגיני הנשים: תומכי המעון לנשים מוכות בהרצליה מת'עצים על שיטות מאבק

הרי בהרצליה, כרגע שבו מתקבלת תלונת אשה, מפנים אותה מייד למעון. אם יש קריאה דחופה מהמעון, המיטרה שולחת לשם נידת בדחפות. במיטרת חיפה נפתחו בשנה האחרונה 76 תיקים פליליים על פי תלונות של נשים. 350 מיקרים נוספים שבהם התלוננו נשים על הכאה, בוסלו עלידי אותן נשים בטענה, שהן רוצות רק שיהירו את בעליהן, אך לא שיעצרו אותם.

סיפר מפקד מיטרת חיפה תתניצב אברהם תורגמן: "מאז שנכנסתי לתפקידי בינואר 78, השתדלתי להחזיק נושא זה במודעות גבוהה אצל אנשי המיטרת". לדבריו, ביקרו במיקלט בחיפה כל סמלי הניידות, סמלי התלונות וקציני ה"מטה, ושמעו שם הסבר מפי הממונות. בחיפה, אשה המתלוננת על הכאה, מקבלת את כתובת המיקלט. במיקרה שנדרש מביאים את הבעל לדין, במהירות האפשרית, כל קריאה המגיעה מהמיקלט זוכה בטיפול בעדיפות ראשונית, ועד כה לא היו תלונות נגד מיטרת חיפה, כי אינה מטפלת היטב בנושא.

שאינו מיקרה של תלונה ראשונה, מש"תדלת המיטרה להאריך את המעצר ו"להביא את הבעל לדין. במיקרים אלה, אין המיטרה אחראית על הנעשה במיטרת. הרבה פעמים קורה, שהאשה עקב לחצים ואיומים מבעלה, או חרטה כתוצאה מה"חששות השונים, חוזרת בה מתלונתה, ואז, גם כשמסבירים לה, שהיא צפויה למעצר בעוון מסירת עדות שקר, היא מסרבת לחזור ולהתלונן נגד הבעל.

לגבי מתלוננות כרוניות, בודקת ה"מיטרה, אם אין תלונת האשה רק לצורך הדיון בבית הדין הרבני, ואם נמצא שאכן היא חוזרת ומתלוננת, ולפעמים מבטלת את התלונה, יש למיטרה עניין ציבורי להביא את הבעל לדין.

לדעתה של פקד אהרונג, פתיחת המעורבות לנשים מוכות, הגבירה באותם אזורים את המודעות מצד המיטרה ואת הרצון לטפל במיקרים. "כשקיימת התייחסות ציבורית, יודעת המיטרה, כי יש לה גיבוי, ויש לה לאן להפנות את הנשים המתלוננות". ואכן, בעוד שבמיטרת תל-אביב אין מודעות גדולה לנושא הנשים המוכות,

צלקות בכל חלקי גופה חושפת אחת הנשים. בהתחלה הן מנסות להאשים את עצמן במכות שהן מקבלות, טענה רות רזניק (משמאל). אחריכך הן בורחות לקרובים או לידידים ופונות לעזרת המיטרה ולמיקלטים.

בארץ, נמצא כי המיטרה מתייחסת לכל תלונה, המגיעה מאשה מוכה. המחקר קבע, כי יש כמה סוגי מתלוננות — כאלה ה"באות, כדי לאסוף חומר לצורך זיכרון דיון ברבנות, שכן צירוף התלונה במיטרתה לתיק הרבנות, מזרז את ההליכים. סוג אחר הוא נשים שבאות בתוס'לב בגלל שהוכו. על חלקן אפשר גם לראות את סימני המכות. יש נשים הבאות להתלונן באופן קבוע. המיטרה מטפלת בכל תלונה. נה. פעם היה נהוג שלא לפתוח תיק, אם זה מיקרה ראשון, או אם הבעל לא גרם לאשתו חבלה גופנית רצינית. אך היום נוסה המיטרה לפתוח תיק בכל מיקרה. לגבי הטענה שהמיטרה אינה מכניסה את הבעל למעצר מייד אחרי שהוגשה תלונה האשה, אומרת פקד אהרונג, כי מעצר הוא לצורך הרגעה או חקירה, אך לעולם איננו לצורך ענישה או נקמה, כמו שחושב הציבור. כאשר הבעל נמצא בי"מ שבו אי אפשר להרגיעו, והשוטר ר"א, כי יש צורך לספק לאשה הגנה באותו רגע, הוא עוצר את הבעל, ומשחררו אחרי כמה שעות. אם המיקרה חמור יותר, או

מועלות נגד המיטרה שם, זהות לטענות המועלות נגד המיטרה בארץ. הטענות הן: כי ברוב המיקרים מתייחסת המיטרה לאשה הבאה להתלונן באופן משפיל ומעליב; כי המיטרה לא נוהגת לפתוח בהליכים פליליים נגד הבעל, אלא כשנגרם נזק של ממש; כי לפעמים התערבותם של אנשי המיטרה בבית, גורמת רק התדרדרות במצב, שכן אין הם מוכשרים מספיק לטיפול בבעיות שלום-בית, כי במיקרים של תלונות חוזרות ונישנות עלידי האשה, המיטרה מפגינה נגדה יחס של עוינות; כי המיטרה משתדלת בדרך-כלל לא להתערב בסיכסוכי מיש"פחה; וכי המיטרה אינה רושמת את רוב התלונות המגיעות אליה.

יחס המיטרה

פקד זאכה אהרונג, שטיפלה לפני שנתיים בנושא זה טוענת, כי על סמך מימצאי המחקר על נשים מוכות שנערך

„צפיפות“ במיקלטים, זוהי אחת הסיבות, שנשים רבות חוזרות לביתה, טענה פיה, מארגנת מחיפה. „אנו דורשות לפתוח מיקלטים נוספים וללחוץ לשינוי החוק, כדי שאשה תוכל בקלות להשיג גט, כפי שקובעת ההלכה.“